

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **R. O. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej prerokoval na neverejnom zasadnutí 18. júna 2009 v Bratislave žiadosť obžalovaného R. O. o prepustenie z väzby na slobodu a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. sa žiadosť R. O., nar. X. o prepustenie z väzby na slobodu **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný R. O. bol rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku zo 17. februára 2009, sp. zn. PK- 1T 14/2007 uznaný za vinného (samostatne, resp. spoločne s ďalšími obžalovanými):

- z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,
- z návodu na trestný čin vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001,
- z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ a h/ a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001,
- z návodu na trestný čin vraždy podľa § 10 ods. 1, písm. b/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/, i/ a j/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2003,
- z návodu na trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 257 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 30. júna 2005,

- z návodu na trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 222 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005 a z pomoci na trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 222 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a

- z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 30. júna 2005,

a to na skutkovom základe uvedenom v bodoch I., II., III., IV., VI., VII., VIII. a X. citovaného rozsudku prvostupňového súdu.

Za to mu bol uložený podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 1 a § 29 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2003 úhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením (§39a ods. 3 Tr. zák.) do tretej nápravno-výchovnej skupiny, pričom bolo rozhodnuté aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Vo vzťahu k obžalovanému R. O. predmetný rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal riadny opravný prostriedok (odvolanie), na rozhodnutie o ktorom bol spis predložený na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Obžalovaný R. O. písomným podaním, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 8. júna 2009, požiadal o prepustenie z väzby. Argumentoval tým, že do väzby bol vzatý po druhý krát na podklade záveru, že po skoršom prepustení z väzby sa mal dopustiť trestného činu výtržníctva, pričom vznesenie obvinenia za uvedený trestný čin považuje za účelové, t.j. aby mohla pokračovať jeho väzba. Trestné stíhanie za uvedený trestný čin doteraz nebolo skončené, hoci sa vedie už viac než osem mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelom preskúmania žiadosti obžalovaného R. O. určil vo veci termín neverejného zasadnutia, na ktorom v súlade s ustanovením § 304 ods. 2 a § 302 ods. 2 Tr. por. umožnil účasť procesným stranám, aby sa k veci vyjadrili.

Obžalovaný R. O. sa účasti na neverejnom zasadnutí a osobného výsluchu výslovne vzdal; neverejného zasadnutia sa zúčastnili iba poverení obhajcovia JUDr. L. R. a JUDr. L. K.. Obaja zhodne navrhli vyhovieť žiadosti obžalovaného, pričom poukázali na to, že trestné stíhanie obžalovaného pre následne stíhaný trestný čin výtržníctva sa umelo odďaľuje len

preto, aby existoval dôvod väzby. Navrhli tiež, aby sa Najvyšší súd Slovenskej republiky vyrovnal s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého zriadenie Špeciálneho súdu nebolo v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, a preto ani rozhodnutie Špeciálneho súdu o väzbe obžalovaného R. O. nemôže byť legálne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci, žiadosti obžalovaného R. O. a argumentácie obhajcov dospel k týmto zisteniam a záverom:

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný R. O. bol v posudzovanej veci vzatý do väzby z dôvodov § 67 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu zo 4. mája 2005, sp. zn. BB-Pš 19/05) s tým, že lehota väzby začala plynúť 30. apríla 2005.

Lehota trvania jeho väzby bola opakovane predĺžená a boli rozšírené aj jej dôvody (pozri odôvodnenie uznesenia Špeciálneho súdu v Pezinku z 26. marca 2009, sp. zn. PK-1T 14/2007). Obžalovaný R. O. bol však z väzby prepustený na podklade uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. mája 2008, sp. zn. 1 Tošs 32/2007 (v dôsledku Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. apríla 2008, sp. zn. I.ÚS 187/07).

Po prepustení obžalovaného R. O. z väzby bolo zistené, že je dôvodne podozrivý zo spáchania ďalšieho úmyselného trestného činu (trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), ktorý mal spáchať 2. augusta 2008, t.j. po jeho skoršom prepustení z väzby. Toto trestné stíhanie nie je doteraz skončené a je namieste podozrenie, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý založil dôvod pre vznesenie už uvedeného obvinenia (uznesenie vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZSR Bratislava, odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania z 10. októbra 2008, sp. zn. ČVS:PPZ-76/BOK-B 2008).

Práve na podklade uvedených zistení bol obžalovaný R. O. opätovne vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por., ktorý dôvod väzby naďalej trvá. Lehota trvania väzby obžalovaného R. O. bola predĺžená do 13. októbra 2009 (uznesenie Špeciálneho súdu v Pezinku z 26. marca 2009, sp. zn. PK-1T 14/2007 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. apríla 2009, sp. zn. 1 Tošs 9/2009).

Neobstojí námietka obhajoby, že trestné stíhanie obžalovaného pre trestný čin výtržníctva je „umelo naťahované“, aby bol v posudzovanej veci dôvod väzby. Z obsahu spisu vyplýva, že v už spomínanej veci sa musí robiť rozsiahle dokazovanie práve v dôsledku obhajobných tvrdení obžalovaného a pre rozdielne výpovede svedkov. Nemožno navyše opomenúť, že opodstatnenosť podozrenia, že obžalovaný R. O. sa dopustil nielen už spomínaného trestného činu výtržníctva, ale aj tých trestných činov, pre ktoré bol, hoci neprávoplatne odsúdený, naďalej trvá. V dôsledku toho je namieste ponechanie obžalovaného R. O. vo väzbe z už uvedeného dôvodu § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za potrebné zaoberať sa podrobne námietkou obhajoby, že Špeciálny súd v Pezinku bol podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 17/08 vytvorený ústavne nekonformným spôsobom. Predmetný nález doteraz nebol zákonom predpísaným spôsobom zverejnený, preto nemôže mať v danom štádiu obhajobou uplatňované dôsledky, o.i. nezákonnosť rozhodnutia Špeciálneho súdu Slovenskej republiky o väzbe obžalovaného.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. júna 2009

JUDr. Juraj M a j c h r á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková